

Врабчето на Берцелиуса.

Берцелиусъ, единъ отъ най-великитѣ химици въ началото на миналото столѣтие, прѣдприе едно научно пжтешествие изъ голѣмитѣ европейски градове прѣзъ 1817. година. Когато прѣбиваваше въ Парижъ, той полюбопитствува да посѣти политехническото училище, което още тогава бѣше толкова много прочуто. Дочаканъ отъ ученицитѣ съ възхищение, той пожела да имъ даде въ амфитеатъра нѣкои изяснения върху нѣколко отъ многобройнитѣ си и забѣлѣжителни открития.

Днесъ е всеизвѣстно дѣйствието на пневматическата машина върху едно живо животно, поставено подъ стъкления похлупакъ, изъ който се изсмуква въздухътъ. Между другитѣ опити, Берцелиусъ направи и единъ такъвъ по разрѣдяването на въздуха. За показъ той избра една малка птичка, хваната въ училищния дворъ. Нещастното врабче, поставено подъ похлупака на машината, се блѣскаше, правѣше отчаяни усилия, а професорътъ спокойно продължаваше да движи буталото и да разрѣдява въздуха подъ стъкления похлупакъ.

Мъртва тишина царуваше въ амфитеатъра въ продължение на опита. По всички лица се четѣше чувство на милость, всички сърца бѣха притѣснени. Знаменитиятъ шведецъ движеше се по-бавно и по-бавно буталото на машината, до като бѣдната птичка най-послѣ изгуби послѣдни сили и умаломощена падна на плоскостъта вече почти неподвижна, като отваряше само нѣмата си човка и гледаше жално ученицитѣ, като че ли искаше да измоли тѣхното покровителство.

Вълнението стигна своя връхъ: „Милость, милость“! извикаха въ единъ гласъ тристатѣ момчета съ погле-